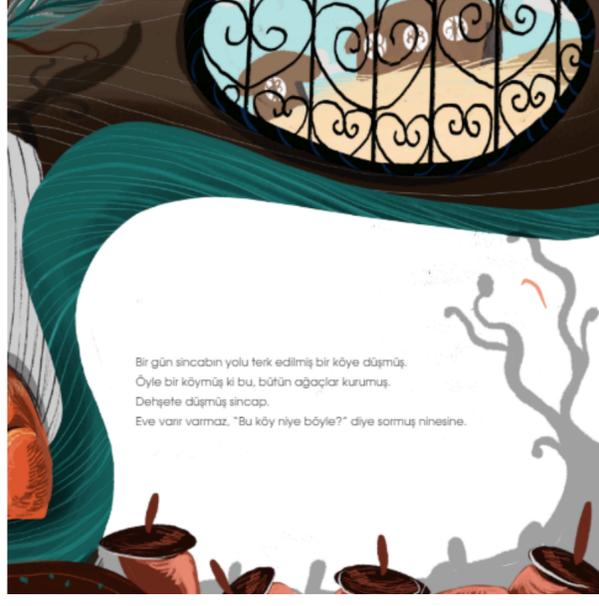

Harika Bir Fikir

Bir gün sincabin yolu terk edilmiř bir köye düřmüř.
Öyle bir kymř ki bu, bütün ağaçlar kurumuş.
Deđete düřmüř sincap.
Eve varır varmaz, "Bu köy niye böyle?" diye sormuř ninesine.

Ninesi başlamış anlatmaya:
"Çok çok uzun zaman önce,
güzelliğiyle dillere destan bu köyde
mutsuz sansarlar yaşamış.
Sansarların yüzü hiç gülmezmış.
Yüzleri gülmediği yetmezmiş gibi
her şeyden de şikâyet ederlermiş.

Bir gün gelmiş, sansarlar ağaçlardan şikâyet eder olmuş:
"Ağaçlar yüzünden gökyüzünü göremiyoruz!"
"Çok gölge yapıyorlar!"
"Etrafı yapraklarıyla pisletiyorlar!"
O kadar çok ağaçları kötölemişler, kötölemişler ki...

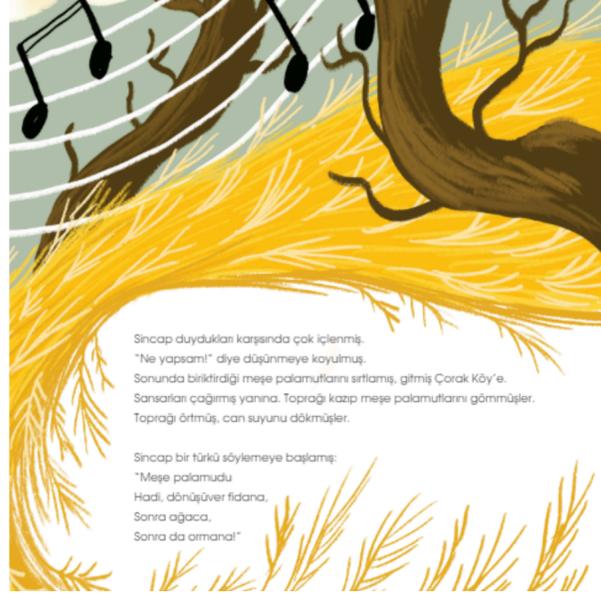
Sonunda bir gün ağaçların kalpleri kırılmış...
Başlamışlar teker teker küssüp kurumaya.
Bir zaman sonra bütün ağaçlar kurumuş.
Ne gölgesi kalmış köyün ne de şifri akan suyu.

Sansarlar hatalarını fark etmezler.
"Bundan böyle her şeyden şikâyet etmeyeceğiz!
Sahip olduğumuzun kıymetini bileceğiz!" demişler.
Ama ne yapıp ettiklerine ağaçları bir türlü yeşertememişler.

Sincap duyduları karşında çok işlenmiş.
"Ne yapmam!" diye düşünmeye koyulmuř.
Sonunda biriktirdiği meşe palamutlarını sırlamış, gitmiş orak Köy'e.
Sarsakları çağırmış yanına. Toprağı kazıp meşe palamutlarını görmüşler.
Toprađı örtmüř, can suyunu dökmüřler.

Sincap bir türkü söylemeye başlamış:
"Meşe palamudu
Hadi, dnřver fidana,
Sonra ađaca,
Sonra da ormana!"

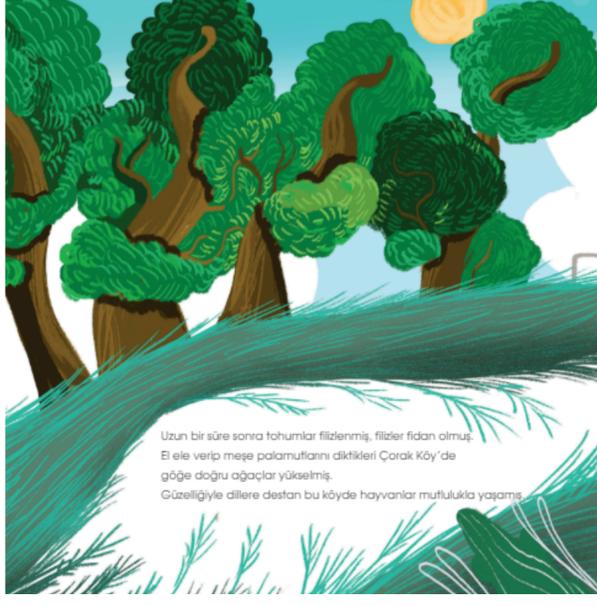

Birlike bir sürü meye palamudu ekmler.
Sincap, "Bir eln nesl, iki eln ses,
daha fazla eln de shil deġneġi var!" demiş.
"Artık bekleme zamanı!"

Uzun bir süre sonra tohumlar filizlenmiş, filizler fidan olmuş.
El ele verip meşe palamutlarını diktikleri Çorak Köy'de
göğe doğru ağaçlar yükselmiş.
Güzelliğiyle dillere destan bu köyde hayvanlar mutlulukla yaşamış.